

Teir borgarligu tala um frælsi — men hjá teimum er ísakalt og bardagi!

Jógvan Adolf Johannesen, lærari og valevni javnaðarflokksins talar í Kelduni

— Tað eru helst teir sonevndu borgarligu flokkarnir, sum tala mest um tað persónliga frælsið, men veruleikin er tann, at tað persónliga frælsið — sum teir tala um — als ikki er nakað frælsi — í hvussu so er ikki fyri tey mongu — hatta er einans frælsi fyri tey fáu tók Jógvan Adolf Johannesen lærari og valveni javnaðarflokksins so mergjandi til orðanna í Kelduni í Skálavík hóskvöldið.

— Sannleikin er tann, segði hann víðari, at tað vakra frælsið, sum teir tala um, er ófrælsi. Tí har er ísakalt — har er ein beinleiðis bardagi um at traðka á hvørjum øðrum og at skúgva hvønn annan til viks — og at ansa eftir at eingin annar sleppur uppi part.

Vit prenta roðuna hjá Jógvan Adolf í heilum líki:

Í grundini er tað synd, at so fitt og dugnalig fólk, sum tey, ið her sita, skulu brúka so nógv tíð, og gera sær so stóran ómak fyri at verja hugsjónir, sum í hevdarheiminum eru ónýtiligar. Tað eru helst teir sonevndu borgarligu flokkarnir, sum tala mest um tað persónliga frælsið — men veruleikin er tann, at tað frælsið, sum teir tala um — als ikki er nakað frælsi — í hvussu so er ikki fyri tey mongu — hatta er einans frælsi fyri tey fáu.

Sannleikin er tann, at tað vakra frælsið, sum teir tala um, er ófrælsi. Tí har er ísakalt — har er ein beinleiðis bardagi um at traðka á hvørjum øðrum og at skúgva hvønn annan til viks — og at ansa eftir at eingin annar sleppur uppi part!

Hatta frælsið er við øðrum orðum av sama slag, sum tað frælsið, ið ræður í havinum, har teir stóru toskarnir eta teir smáu.

Og tað er hesum livsmynstri — hesum órættvisi — sum javnaðarflokkurin berjist imóti.

Javnaðarflokkurin hevur aldri ætlað eila sagt, at menniskjan skal lita á — ella liva av teimum virðum, sum onnur hava skapað.

Nei, tvørturímóti — javnaðarflokkurin hevur tað grundsjónarmið, at tú skal gera tina skyldu, og so skal tú krevja tín rætt.

Leggið til merkis, at tað stendur: at tú skalt gera tina skyldu áðrenn tú krevur tín rætt!

Tað er nevniliga stoltleiki javnaðarmanna, at gera sína skyldu í tí samfelag, sum vit liva í.

Og tað er somuleiðis við stoltleika, at teir eftir væl gjørt verk kunnu krevja sín rætt — kunnu krevja lut í ágóðanum av teimum virðum, ið teir hava verið við til at skapa.

Hetta er ein nátturligur rættur!

Tað er merkiligt, ja beinleiðis skemtligt, tá ið sagt verður av okkara mótstøðumönnum, at um teir sleppa framat, so skal vend koma í.

Eg má spyrja — hvør vend? Ella vend fyri hvønn!

Tað er sanniliga ikki av tilvild, at javnaðarflokkurin í tíðini 1958—88 hevur verið í samgongum í 21 ár, og hevur átt lögmannin tey 18.

Hetta sigur nakað um, at tað álit, ið hevur verið vist hesum flokki, bæði av

øðrum flokkum og av landsins veljarum!

Tað er í hesum tíðarskeiði, at Føroyar eru vorðnar eitt framkomið samfelag á hædd við londini uttan um okkum, og í vissum førum fremri.

Eg havi varnast at einahelst fólkaflokkurin í útvarpssendingum hevur roynt at samanbera javnaðarflokkinn við kommunistisku londini fyri eystan og ávara fólk móti okkara flokki.

Eg veit í grundini ikki, um tað loysir seg at svara tilkum politiskum mæni.

Vit kenna hasa urguna — men henda samanberingin er bæði barnslig og láttur — tí tann sosialisma, sum er í Norðurlondum — og sum Føroyar eru ein partur av — hon byggir á demokratið — ongastaðni í heiminum er demokratið so nógv útbyggt, sum í Norðurlondum, og eingi lond, sum eg veit um at siga eru framkomnari enn tey — hetta tí, at í hesum londum er — og hevur javnaðarorrslan verið sterk.

Eg kann ikki lata vera — men agitation undir lágmarkinum var tað kortini, tá ið eitt av sambandsvalvunum higani úr oygni ávaraði føroyingar imóti at velja javnaðarflokkinn — tí hann vildi avkristna

landið. — Undir lágmarkinum, tí tað kann í ongum fori kallast kristiligt, at misnýta kristindómin — Hann, sum fólk okkara byggir alla sína tilveru á — og sum er tað dýrasta, ið vit eiga — til stemmufiskari.

Í okkara stevnuskra stendur einki um avtøku av kristindóminum — men har stendur tað — at skulin skal byggja á kristna grund!

Javnaðarmenn kunnu vera stoltir av at vera

javnaðarmenn — vit eru glaðir um at hava verið við til at gera tað liviligari fyri øll í hesum landi.

í Skálavík. — Óneyðugt er at siga, at eg vænti hann verður enn sterkari eftir valið.

Vit eru glaðir um at vit hava verið við til at gjørt tað lættari hjá bæði gomlum og ungum — Minnist til, at tað tey fáa ikki er nokur olmussa — tað er teirra nátturligi rættur.

Nú fari eg at venda mær beinleiðis til Skálavíkingar.

Tað var í hesari bygd, at javnaðarorrslan í Føroyum eina fyrst festi rotur — og síðani hava tit trúliga vart og valt javnaðarflokkinn — her vóru menn og kvinnur, sum ikki hoknaðu — enn stendur javnaðarflokkurin sterkur

So endi eg við at eg vóni, at sandoyingar annars og Føroyingar sum heild velja javnaðarflokkinn. — Tá eru tit við at styrkja demokratið. Tá eru tit við til at gera Føroyar til eitt enn betri samfelag at liva í.

Veljið rætt.
Veljið javnaðarflokkinn
Tá fáa tit eitt gott val

